

# РЕШЕНИЕ

№ 1521

гр. София, 09.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ**, в публично заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Ралица Димитрова  
Нина Стойчева

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева  
като разгледа докладваното от Нина Стойчева Въззивно гражданско дело № 20221000500043 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

Със съдебно решение № 266037 от 08.10.2021г., постановено по гр.дело № 16121/2019г. по описа на СГС, I-во ГО, 22-и състав, е осъдено дружеството „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, да заплати на К. Б. Н. сумата от 150 000лв., на осн. чл.432 ал.1 от КЗ, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на ПТП, настъпило на 07.10.2018г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.06.2019г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 6 200 лв., разноски по делото.

Постъпила е въззивна жалба и от „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД , с която се обжалва съдебно решение № 266037 от 08.10.2021г., постановено по гр.дело № 16121/2019г. по описа на СГС, I-во ГО, 22-и състав, в частта, в която е уважен предявения иск за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди над сумата от 80 000 лв. ведно с присъдената законова лихва.

Изложени са съображения, че съдебното решение в обжалваната част е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и материалния закон. Твърди се, че неправилно и незаконосъобразно, като не е съобразил събраните

доказателства, първоинстанционният съд е допуснал незаконосъобразност при прилагането на разп. на чл.52 от ЗЗД и трайната съдебна практика при определяне размера на дължимото обезщетение, което е изключително завишено. Излага подробни съображения във въззивната жалба.

По изложените съображения моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени съдебно решение № 266037 от 08.10.2021г., постановено по гр.дело № 16121/2019г. по описа на СГС, I-во ГО, 2 2-и състав в обжалваната част и да намали размера на присъденото обезщетение до размера на 80 000 лв. Не оспорва определената начална дата на изискуемост на обезщетението.

Въззиваемата страна К. Н. представя писмен отговор по подадената въззивна жалба. Оспорва жалбата като неоснователна, излага подробни съображения.

**СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД**, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира от правна и фактическа страна следното: Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства по смисъла на чл.266 от ГПК.

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно осн. чл.432 ал.1 от КЗ за обезщетяване на претърпени от ищеца неимуществени вреди, настъпили при ПТП на 07.10.2018г., представляващи болки и страдания, преживени от ищеца поради получени увреди на здравето, съставляващи: гръдна травма със счупване на 5-о, 6-о, 7-о, 8-о и 9-о ребра в дясно, хемо и пневмоторакс в дясно, контузия на десния бял дроб, изкълчване на дясната глезенна става, кръвоизлив в долната трета на корема.

В конкретния случай по делото не е спорно обстоятелството, а същото се установява и от събраните по делото доказателства: КП и ПОМП, че на 07.10.2018г. на път I-4, км.106в землището на с.Ново село, обл.Велико Търново при управление на лек автомобил „Ситроен Ц 4“, с ДК № \*\*\*\*\*, А. Б. Д. е нарушила правилата за движение по пътищата, навлязъл е в насрещната лента за движение и е предизвикал ПТП с насрещно движещите се леки автомобили „Тойота“ с ДК № \*\*\*\*\* и „Хонда Сивик“ с ДК № \*\*\*\*\*, управляван от К. Н., при което по непредпазливост е причинил посочените по-горе увреди на здравето на К. Н..

Механизмът на ПТП и получените от ищеца увреди на здравето са установени и с приетата в първоинстанционното производство КСАТМЕ, чието заключение не е оспорено от страните по делото.

Безспорно е още по делото, а това се установява и от справка в ИЦ на ГФ, че към датата на процесното ПТП „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД е застраховател по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на водача на МПС за лек автомобил „Ситроен Ц4“, с ДК № \*\*\*\*\*.

Въззивната жалба е допустима - подадена е в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от легитимирана страна в процеса срещу първоинстанционното съдебно решение, което подлежи на въззивно обжалване, поради което следва да се разгледа по същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта му – в обжалваната част, като по останалите въпроси е ограничен от наведените в жалбата възражения.

Обжалваното решение е валидно (не е постановено в нарушение на правни норми, които регламентират условията за валидност на решенията – постановено е от съд с правораздавателна власт по спора, в законен състав, в необходимата форма и с определеното съдържание), както и е допустимо. Настоящият състав следва да обсъди доводите на жалбоподателите досежно законосъобразността на обжалваното решение.

Разгледана по същество въззивната жалба на „ДЗИ- ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД е **ОСНОВАТЕЛНА**.

По наведените във въззивната жалба оплаквания във връзка с предявения иск за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди: Пред първоинстанционният съд е предявен иск с правно осн. чл.231 ал.1 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД.

Прекият иск по чл.432, ал.1 от КЗ, е искът, с който разполага увреденият от ПТП срещу застрахователя на гражданската отговорност на прекия причинител на вредите. Пострадалият може да предяви иска за заплащане на обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди непосредствено срещу застрахователя по задължителна застраховка "гражданска отговорност". Застрахователят по нея отговаря за чужди виновни действия и по характер отговорността му е гаранционно -

обезпечителна.

В процесния случай предявеният пряк иск по [чл.432 ал.1 КЗ](#) срещу застрахователя на гражданската отговорност на делинквента се явява основателен доколкото в процеса са доказани всички кумулативни елементи на сложния фактически състав на посочената правна норма.

За да се ангажира отговорността на дружеството- ответник е необходимо да е изпълнен ФС на [чл.45 от ЗЗД](#) по отношение на застрахования при него водач на МПС, включващ кумулативно следните елементи: противоправно деяние, довело до увреда на ищеца, от което той търпи болки и страдания, подлежащи на обезщетяване, пряка причинно-следствена връзка между деянието и настъпилата увреда. Вината се предполага съгл. презумпцията на чл.45 ал.2 от ЗЗД. В случая, вината на застрахования при ответника водач на МПС не се оспорва.

В тежест на въззивника-ищец пред първоинстанционния съд, е да докаже изпълнението на посочения ФС с всички допустими доказателствени средства, което, настоящата съдебна инстанция, в случая приема за сторено.

В първоинстанционното производство е допусната и приета КСМАТЕ. От заключението на КСМАТЕ, неоспорено от страните в хода на съдебното производство, се установяват по категоричен начин причинените на ищеца травматични увреждания, получени от него в резултат на процесното ПТП.

В първоинстанционното производство е приета и СПЕ, чието заключение е прието без оспорване от страните и което настоящият съдебен състав изцяло кредитира.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема за доказани твърденията от ищеца увреди на здравето му, констатирани от КСМАТЕ, подробно описани по-горе. Приема за доказано и съществуването на пряка причинно-следствена връзка между увредите и преживяното от ищеца ПТП, но намира, че размерът на определеното от първоинстанционния съд обезщетение е силно завишен.

При определяне размера на обезщетението следва да се съобрази разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, като се отчетат всички конкретни факти и обстоятелства, относими към определяне на справедлив размер на

обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди, вкл. и бъдещото отражение на претърпените травми на здравето на ищеца.

Обезщетението по правило се присъжда заради възможността да бъдат поправени нанесените вреди. Обезщетението на неимуществените вреди представлява известно компенсиране на загубеното, което не може да бъде възстановено, т.к. се отнася до претърпени болки и страдания, свързани със здравословното състояние на ищеца и неговото трайно увреждане. Основни критерии при определяне на болките и страданията, претърпени от ищеца са интензивността и продължителността на тези болки и страдания, както и младата му възраст. В същото време не би следвало да се допуска обезщетението да се превръща в своеобразна пазарна цена и да води да неоправдано обогатяване за ищеца.

Ищецът е претърпял средни телесни увреди: гръдна травма със счупване на 5-о, 6-о, 7-о, 8-о и 9-о ребра в дясно, хемо и пневмоторакс в дясно, контузия на десния бял дроб, изкълчване на дясната глезенна става, кръвоизлив в долната трета на корема, претърпял е травматичен шок и евентуално разкъсни и охлузни рани на главата и долните крайници.

Претърпял е операция на консервативно лечение за наместване на глезенната става и за аспириране на излялата се кръв в коремната кухина. Поради клинична изява на дихателна недостатъчност от получената гръдна травма ищецът е бил настанен в интензивно отделение. Болничното лечение е продължило до 23.10.2018г. Несъмнено ищецът е преживял болки и страдания с изключително силен интензитет първия един месец, същите са продължили с по-нисък интензитет за период от около три месеца, през който период е продължило възстановяването му. Към настоящия момент здравето на ищеца е възстановено, но има останали необратими увреждания: преврални сраствания, които водят до по-чести възпалителни процеси на белите дробове, намаление на капацитета при физически натоварвания, но с течение на времето се очаква постепенно подобрение и възстановяване на дихателните функции и дихателните обеми. Не се изисква оперативно лечение на срастванията.

Съгл. заключението на СПЕ, ищецът е претърпял силен шок и тревожност и посттравматичен стрес, но към момента тези състояния са преодолен и са свързани само с конкретни ситуации - при разказ за

преживяното ПТП и при шофиране извън града. Липсват индикатори за депресивно състояние.

При определяне на размера на обезщетението следва да бъде съобразена правилно и общественно-икономическата обстановка в страната към датата на ПТП – средата на 2018г., обществения критерий за справедливост и съдебната практика, вкл. и по отношение на размера на обезщетенията, съобразени със застрахователните лимити.

Определената сума за обезщетение от първоинстанционният съд в размер на 150 000 лв. е изключително завишена. Със суми от този и по-нисък порядък за периода на ПТП- 2018г. , са обезщетявани значително по-тежки последици (необратимо нарушаване на мозъчните функции без изгледи дори за минимално за подобрение; загуба на орган, напрм. слезка, тотална невъзможност за задоволяване и най-елементарни нужди; неподвижност на долни/горни крайници, без възможност за възстановяване на движенията, и пр.), вкл. и загуба на живот.

Въпреки преживените травми ищецът е в сравнително добро здравословно състояние, коремната травма и гръдната травма са отзвучали, изкълченият глезен е заздравели при почти пълно възстановяване на движенията, предвид установени по-ранни артрозни промени, възстановяването на психологическото здраве на ищеца се развива благоприятно. Настоящият съдебен състав намира, че сумата от 80 000 лв. съставлява справедливо и достатъчно обезщетение, вкл. към нивата на приемливата горна граница, на преживените от ищеца болки и страдания.

Гореизложеното обуславя отмяната на първоинстанционното решение в обжалваната му от «ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ» ЕАД част и постановяване на друго, с което предявения иск за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди да бъде отхвърлен до размера на 80 000 лева.

По разноските: решението следва да бъде изменено и в частта за разноските: Следва да бъде намален размера на държавната такса, дължима от ответника по сметка на СГС и размера на адв. възнаграждение на пълномощника на ищеца.

Предвид изхода на делото в настоящата инстанция и на осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК във вр. с чл.81 и чл.273 от ГПК следва да бъдат присъдени

разноски на жалбоподателя, предвид представения списък на разноските-  
1 400 лв. заплатена държавна такса и 200 лв. юристконсултско  
възнаграждение.

Водим от горното СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, ГО, X-ти  
състав

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** съдебно решение № 266037 от 08.10.2021г., постановено по  
гр.дело № 16121/2019г. по описа на СГС, I-во ГО, 22-и състав, в частта, с  
която предявения от К. Б. Н. иск с правно осн. 432 ал. 1 КЗ във вр. с чл.45  
от ЗЗД за обезщетяване на неимуществени вреди е уважен за разликата над  
сумата от 80 000 лв. ( осемдесет хиляди лева) до сумата от 150 000 лв. (   
сто и петдесет хиляди лева) ведно със следващата се законова лихва от  
14.06.2019г. до пълното изплащане на сумата, както и в частта за  
разноските за сумата от 1670 лв. (хиляда шестстотин и седемдесет лева) до  
размера на сумата от 4530 лв. ( четири хиляди петстотин и тридесет лева),  
както и в частта му, с която „ДЗИ\$ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД е  
осъдено да заплати държавна такса в полза на СГС в размер на 5000 лв. за  
сумата от 1800 лв. (хиляда осемстотин лева) до размера на сумата от 3 200  
лв. ( три хиляди и двеста лева ) и **ПОСТАНОВЯВА:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявения от К. Б. Н. с ЕГН \*\*\*\*\* със съдебен  
адрес: гр.София, бул. “Евлоги и Христо Г.еви“ №85, ет.2, ап.6, адв. Г. Й.,  
иск с правно осн. 432 ал.1 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД за обезщетяване на  
претърпени неимуществени вреди срещу „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“  
ЕАД , ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Г.  
Бенковски“ № 3 за сумата над 80 000 лв. ( осемдесет хиляди лева) ведно  
с със следващата се законова лихва от 14.06.2019г. до сумата от 150 000 лв.  
(сто и петдесет хиляди лева) ведно със следващата се законова лихва от  
14.06.2019г., присъдена с посоченото решение, като неоснователен и  
недоказан.

**ОСЪЖДА** К. Б. Н. с ЕГН \*\*\*\*\* със съдебен адрес: гр.София,  
бул. “Евлоги и Христо Г.еви“ № 85, ет.2, ап.6, адв. Г. Й. да заплати на ДЗИ-  
ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД , ЕИК 121718407, със седалище и адрес на  
управление гр.София, ул.“Г. Бенковски“ № 3 сумата от 1600 лв. ( хиляда и

шестстотин лева) на осн. чл.78 ал.3 от ГПК, във вр. с чл.81 и чл.273 от ГПК, разноси по делото за настоящата инстанция.

**В ОСТАНАЛАТА** му необжалвана част съдебно решение №266037 от 08.10.2021г., постановено по гр.дело № 16121/2019г. по описа на СГС, I-во ГО, 22-и състав е **ВЛЯЗЛО В СИЛА**.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред ВКС при условията на чл.280 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_